

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на Паскал Бояджийски, член на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (КПУКИ) по решение № 153 от 27.11.2012 г. на КПУКИ, постановено по сигнал с рег. № С-297/29.08.2012 г.

Не споделям мотивите на колегите, сформирали мнозинство при приемането на горещитираното решение, с което е установен конфликт на интереси по отношение на М.М.Е., ЕГН *****, гласувам против и не смятам, че е налице конфликт на интереси поради нарушение на чл. 8 от ЗПУКИ по следните съображения:

Производството по установяване наличието или липсата на конфликт на интереси е по същество административнонаказателно – започва по специфичен начин, не може да бъде прекратено с оттегляне на искането или сигнала, действията по ръководството и решаването се извършват от държавен орган, като с решението си комисията установява дали лицето, заемащо публична длъжност е извършило или не е извършило административно нарушение. Влязлото в сила на решение на комисията, с което е установен конфликт на интереси, има характер и на акт за установяване на административно нарушение, въз основа на който председателят на комисията налага предвидените в закона административни санкции.

На основание чл. 1 от ЗПУКИ, съгласно който установяването на конфликт на интереси се извършва по правилата, определени в същия закон, реда за установяване на административни нарушения, уреден в Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) няма да се прилага при установяването на нарушения на глава втора и глава пета от ЗПУКИ. Но специалният закон за установяване на административните нарушения, свързани с конфликта на интереси, не изключва приложението на останалите разпоредби на общия нормативен акт – ЗАНН. Съгласно чл. 11 от ЗАНН по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго. Предвид чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК следва да се приеме, че административно-наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на 2 години, съгласно редакцията на НК, действала по времето на извършване на нарушението. Нормата е материалноправна и няма обратно действие, поради което при изчисляването на давностния срок не следва да се прилага по-дългия тригодишен давностен срок, установен с §3 на ЗИД на НК, обн. ДВ, бр. 26 от 6 април 2010 г. Степента на обществена опасност на административните нарушения е по-малка от тази на деянията, обявени за престъпления в Особената част на Наказателния кодекс и

липсата на давностен срок, в който държавата да може да възбуди административно-наказателен процес срещу дееца и да му наложи административно наказание, при положение че такъв давностен срок съществува дори за най-леко наказуемите престъпления би утежнил неоправдано положението на дееца. В случая двугодишния давностен срок относно подписването на фактура № 144/22.12.2009 г. от кмета на кметство К. е изтекъл на 22.12.2011 г., а абсолютния 3-годишен давностен срок, с чието изтичане законът свързва въобще наказателно преследване изтича на 22.12.2012 г. Сигналът, поставил начало на производството срещу кмета на с. К. е получен в КПУКИ на 21.08.2012 г., след изтичането на двугодишния давностен срок, даващ правомощие на държавата да възбуди административно-наказателен процес срещу дееца и да му наложи административно наказание. Ето защо считам, че относно подписването на фактура № 144/22.12.2009 г. за сума в размер на 19 734,00 лева, издадена от „***“ ЕООД производството пред КПУКИ следва да бъде прекратено.

На следващо място, не е налице нито една от хипотезите на административното нарушение, установено в чл. 8, изр.1 от ЗПУКИ. Всяка една от хипотезите предполага, че участието на лицето, заемащо публична длъжност в подготовката, обсъждането, приемането, издаването или постановяването на актове, както и изпълнението на контролни или разследващи функции трябва да бъде в частен интерес. Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗПУКИ частният интерес трябва да може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на служебните правомощията или задълженията на лицето, заемащо публична длъжност.

Протоколите, с които се установява извършването на строително-монтажните работи във връзка с възстановяване на щети от природни бедствия, заедно с издадените фактури са част от документите по чл. 17, ал. 1, т. 3 от Правилника за организацията и дейността на междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет, които следва да се приложат от кмета на общината за финансиране по реда на Закона за защита при бедствия. Съгласно заповед № 905/08.07.2010 г. на кмета на община Велинград е наредено да се създадат сили за реагиране при бедствия за неотложни аварийно-спасителни дейности поради нанесени щети в района на с.К. от падналите на 7-8 август 2010 г. дъждове – техника на „***“ ЕООД (самосвал, багер и булдозер) и работници на кметството на с. К. Контролът по изпълнените на работите е възложен на инж. П.К., а за изработените часове на ангажираната техника в заповедта е предвидено съставянето на протокол. В тази връзка въпросните протоколи са подписани от изпълнителя - „***“ ЕООД и длъжностното лице, натоварено от кмета на общината да осъществява контрол по изпълнението на задачата. Никъде в заповедта не се сочи, че контролни или други правомощия по изпълнението ѝ се възлагат на кмета на кметство К. Ето защо

подписването на протокола от него не е съпроводено с правни последици, водещи до заплащане на извършените от „***“ ЕООД дейности. Следователно, дори да се приеме, че за търговското дружество е налице частен интерес от подписването на протоколите, то този интерес не може да повлияе върху добросъвестното и безпристрастното изпълнение на служебните правомощия или задължения на свързаното с него лице – кмета на кметство К., защото в конкретния случай той не разполага с правомощия по съставянето на протоколите или по нареждане на плащания за извършените работи.

В допълнение, не считам че е налице и частен интерес, защото не се установи дружеството да не е изпълнило възложените му по силата на заповед № 905/08.07.2010 г. на кмета на община В. и установени с процесните протоколи дейности по отстраняване на щетите от природното бедствие. Доказателствата по преписката водят на извод, че работата, възложена на дружеството е изпълнена. От доказателствата по делото – исковите молби на „***“ ЕООД се установява, че дружеството не е получило заплащане за извършената от него работа. За да е налице частен интерес по смисъла на чл. 2, ал. 2 от ЗПУКИ е необходимо да съществува облага, към която този интерес да води. В случая получаването на заплащане за действително свършена работа, възложена от кмета на община Велинград и контролирана от длъжностно лице от община Велинград, които не са свързани лица с дружеството – изпълнител „***“ ЕООД, не представлява облага по смисъла на чл. 2, ал. 3 от ЗПУКИ. В конкретния случай липсата на облага и на свързаност по смисъла на §1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ между възложител, изпълнител и контролор води до извод за липса на конфликт на интереси, а оттук и за липса на нарушение на визирания в решението чл. 8 от ЗПУКИ.

При липса на частен интерес не е необходимо да се подава изискуемата от чл. 12, т. 4 от ЗПУКИ декларация, поради което неподдаването ѝ не следва да бъде съпроводено със санкция.

Подпис:

/Паскал Бояджийски/